

دومین سمینار بررسی کشتارهای دهه ۶۰ به مناسبت بیستمین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی

تاریخ معاصر جامعه بشری همواره با قتل عام و کشتارهای سیاسی، نژادی، قومی و مذهبی توأم بوده است. اگرچه این کشتارها به دلایل گوناگون رخ داده، اما سرشت و ریشه همه در ستیز طبقات حاکم علیه طبقات محکوم و در جهت استمرار مناسبات غیرانسانی و ظالمانه طبقاتی بوده است. مناسباتی که توده های مردم قربانی آن بوده و هیچ نقش و منفعتی در آن نداشته اند. تاریخ ایران به این لحاظ دوران های پرخونی از سرگذرانده است. ایران تنها کشوری در جهان است که صفحات تاریک آن هیچ گاه در تاریخ به ثبت نرسیده و فریادهای حق طلبانه مردم ایران با بی اعتنائی کامل حاکمان جهانی مواجه بوده است. دوران حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی سیاه ترین دوران تاریخ معاصر ایران و خونبارترین آنهاست. نقطه اوج جنایات رژیم جمهوری اسلامی کشتار زندانیان سیاسی در دهه شصت است. گستردگی این جنایت و نوع و شیوه اجرای کشتارها به ویژه کشتار جمعی هزاران زندانی سیاسی در تابستان ۶۷ با نمونه های تاریخی آنها در سایر جوامع معاصر بسیار متفاوت بوده و از وسعت و ددمنشی بیشتری برخوردار بوده است.

جمهوری اسلامی طی سی سال حاکمیت خونبارش بر ایران با حاکم کردن سرکوب و اختناق همواره سعی کرده جنایاتش را از حافظه تاریخ پاک و مردم آن را به فراموشی بسپارند. ایران به دلیل وجود استبداد، دیکتاتوری و سرکوب همواره از فقدان حافظه تاریخی در رنج بوده است. در مقابله با این وضع، توده های مردم علی رغم فراز و فرودهای تاریخی، بخش کوچکی از این کمبود را به ویژه در یک صد سال اخیر در جریان مبارزات حق طلبانه خود ترمیم کرده اند. فرایند مبارزات اجتماعی در ایران در دو دهه اخیر بر این تلاشها افزوده است و فعالیت های گسترده ای به منظور زنده نگاه داشتن حافظه تاریخی و ثبت جنایات در دوران حاکمیت جمهوری اسلامی، به ویژه کشتار زندانیان سیاسی در دهه ۶۰ انجام گرفته است.

بازگویی و مکتوب کردن خاطرات جان به در بردگان، تحریر مطلب و مقاله، برگزاری مراسم های یادمان، سمینار و سایر اقدامات اعتراضی و افشاگرانه و پیشاپیش همه آنها، مبارزه خانوادگی ها برای زنده نگاه داشتن این تراژدی انسانی در حافظه تاریخ و تلاش برای حفظ و نگاه داری مستندترین سند این جنایات؛ گورهای دسته جمعی در خاوران، از جمله اقداماتی هستند که به یاری حافظه و ثبت این جنایات در تاریخ شتافته اند.

با این حال، نه تنها ایرانیان که هنوز بیشماری از آنان از این جنایات هولناک و وسعت آن با اطلاع نیستند، مردم جهان نیز از آن بی خبرند. در ادامه ی این تلاش ها و به منظور بررسی آنچه که در دهه ۶۰ بر ما و تاریخ خوینار ما گذشت، سمیناری دو روزه با سخنرانی و حضور زندانیان سیاسی سابق، پژوهشگران و حقوقدانان بین المللی در استکهلم برگزار می کنیم. در این برنامه، یک پانل به زبان انگلیسی و سوئدی در دانشگاه استکهلم و یک پانل به زبان فارسی در سالن اجتماعات هوسی بی ترف برگزار خواهد شد.

سخنرانان: شهلا طالبی، احمد موسوی، پیام اخوان، کاوه شهروز، سوسن بهار، حمید حق شناس، هانس لینده و ماریا مودینگ.

اجرای موسیقی توسط گروه د-ریل با خوانندگی شمیم و نوازندگی یارا و مسعود، بیاتریز خواننده اسپانیایی زبان و نمایش فیلم "درختی که بیاد می آورد" به کارگردانی مسعود رئوف.

زمان: جمعه ۲۲ اوت (اگوست)، ساعت ۲ تا ۵ بعداز ظهر دانشگاه استکهلم

Universitetsvägen 10B, Plan 3, hörsal B5.

شنبه ۲۳ اوت (اگوست)، ساعت ۶ تا ۱۰ بعداز ظهر هوس بی ترف

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) - واحد سوئد
با همکاری آ ب اف - استکهلم و انجمن دوستی ایران و سوئد - مالمو
www.kanoon-zendanian.org